

grada na jadranskoj obali Červar-Porata kraj Poreča. Važnija izvedena arhitektonska djela su mu: stambene zgrade u Červaru (1978, s V. Matijević i D. Milasom), osnovna škola u Makarskoj (1980, s V. Matijević i D. Milasom), stambeni nizovi u Maredi (1983, s D. Milasom). Sudjelovao je na natječajima za: turističko-rekreacijski centar Gornji Šeher u Banjoj Luci (1972, I. nagrada, s V. Matijević i I. Domijanom); stambeno naselje »Livade« u Izoli (1976, s D. Milasom i I. Domijanom); sekundarne gradske centre Trg Francuske Republike (1977, I. nagrada, s I. Čizmekom, D. Milasom i D. Pološkim) i Kvaternikov trg (1980, s D. Milasom i D. Pološkim) te za Svjetski trgovački centar (1991, s I. Čizmekom, A. Levijem, I. Domijanom i A. Bašićem) u Zagrebu.

BIBL.: Červar-Porat, Prvo turističko-stambeno naselje, ČIP, 1982, 7–8 (352–353).

LIT.: T. Premrl, Ostvarena mogućnost duhovne komunikacije, ČIP, 1981, 12. — A. Rusan, Juraj Matijević — Dinko Milas, Turističko stambeno naselje Mareda, Arhitektura, 1984–85, 189–195. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, ibid., 1986, 196–199. — Urbanistički institut SR Hrvatske 1947–1987 (monografija), Zagreb 1988. — I. Maroević, Arhitektura i urbanizam u Hrvatskoj 1981–1985, ŽU, 1988, 43–44. — D. Milas, Juraj Matijević, arhitekt, urbanist, gradograditelj 1942–1994, ČIP, 1994, 9–10. T. Pl.

MATJEVIĆ, Marijan, kipar (Grubišno Polje, 27. III. 1907 — Beč, 15. XI. 1971). Studirao na Akademiji u Zagrebu (1923–27) i tri godine u Parizu (A. Maillol), gdje je bio u kontaktu s I. Meštrovićem. Profesor na gimnazijama u Cetinju, Kruševcu, Beogradu, Obrtnoj školi u Zagrebu (od 1939); docent na Akademiji likovnih umjetnosti u Beču (od 1943), profesor na gimnaziji u Mattersburgu (od 1949), gdje se nastanio među Gradišćanskim Hrvatima. Kipove radi u bronci i kamenu, a slika u ulju. Radi portrete (Stjepan Radić, 1926; Đ. Sudeta, 1941), javne spomenike (E. Kvaternik u Rakovici, 1932; A. Starčević, skica 1940; u Völkermarktu i Ferlachu u Koruškoj). Samostalno je izlagao u Parizu (1932) i Beču (1941).

LIT.: J. Vlastić, Likovna umjetnost Gradišćanskih Hrvata, u djelu: Gradišćanski Hrvati, Zagreb 1973. R.

MATINA-MARINKOVIĆ, Ivka, naivna slikarica (Hlebina, 24. V. 1923). Pripada hlebinskome slikarskom krugu; slikanje učila kod I. Generalića. Slika na staklu prizore iz seoskoga života i cvijeće, na poetičan način, pretežno u toplim tonovima. Samostalno izlagala u Zagrebu (1970, 1971, 1976, 1980, 1983), Koprivnici (1972), Milanu, Veroni i Ferrari (1973), Düsseldorfu i Heidelbergu (1974), Opatiji i Poreču (1975), Xanten-Lüttingenu (1976) i Orsoyu (1977) u Njemačkoj, Berlinu (1977), New Yorku (1980) i Palm Beachu (sa S. Večenajem, 1981).

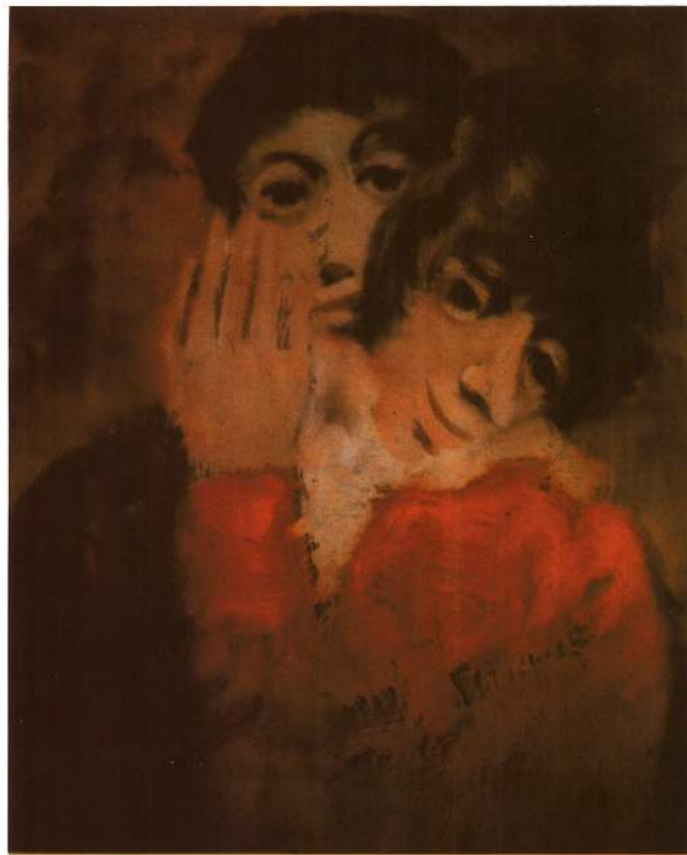
LIT.: G. Gamulin i A. Jakovský, Ivka Matina-Marinković (katalog), Ferrara 1973. — I pittori naïfs della Scuola di Hlebina, Verona 1974. — A. Jakovský, Peintres naïfs, Basel 1976. R.

MATJAŠIĆ, Roko, slikar (Pučišća, 1900 — Viña del Mar, Čile, 11. XI. 1949). Školovao se na Braču. God. 1920. odlazi u Boliviju, gdje radi kao rudar, potom 1925–31. pohađa Akademiju u Santiagu de Chile. Boravio je u Parizu 1931–33, poslije toga predaje na Umjetničkoj akademiji u Valparaisu. Slikao je pejzaže, mrtve prirode i figuralne kompozicije u duhu intimizma i postimpresionističkoga kolorizma (*Brežuljci s grmovima, Stolica s kruškama, Ribari*). Izložba njegovih djela priređena je u Zagrebu 1984.

LIT.: A. Vekarić, Izložba slika Roka Matjašića, Jugoslavenski glasnik (Santiago de Chile), 1935, 6. — K. Prijatelj i Z. Tonković, Galerija Bol (katalog), Bol 1981. — V. Bužančić, Roko Matjašić (katalog), Zagreb 1984. Ž. Sa.

MATKOVIĆ, Vinko, kipar (Sušak, 31. III. 1911 — Rijeka, 22. I. 1973). Kamenarsko umijeće upoznao u radionici oca Rudolfa na Sušaku. Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1935 (F. Kršinić, I. Meštrović). Od 1936. živio u Rijeci (Sušak). U ranijemu razdoblju modelira realistička poprsja (N. Polić, Lj. Wiesner, D. Gervais, I. Zajc) i intimistički koncipirane figure (*Na rivi; Kompozicija*). Poslije 1950. prelazi na veće formate te izvodi više memorijalnih spomenika: Grižane (1953), Poreč (1953), Rab (1955), Škrlevo (1957), Donja Vežica (1959), Višnjan (1959). Najpoznatiji mu je *Spomenik oslobođenja Rijeke* (1955, suradnici Z. Sila i Z. Kolacio). Izradio biste partizanskih boraca (V. Lenac, M. Lenac, V. Širola-Pajo). Bavio se i sitnom plastikom (*Bodul s mijehom; Podvodni ribolovac; Brodograditelj*), a posljednjih godina radio je u iskusnoman bakru dekorativne kompozicije za domaće i strane brodove. R.

MATOŠ, Antun Gustav, književnik i likovni kritičar (Tovarnik, 13. VI. 1873 — Zagreb, 17. III. 1914). Školovao se u Zagrebu i Beču. Živio je u Beogradu, Ženevi, Parizu i Zagrebu. U sklopu svojega književnog rada objavljivao članke, kritike, eseje i polemike s područja lik. umjetnosti; o lik. problemima pisao je i u svojim feljtonima i putopisima. Upoznavao je naše čitateljstvo s velikim ličnostima moderne umjetnosti i s najnovijim

Z. MATIĆ, *Dvoje*

lik. strujanjima, pišući o Daumieru, futurizmu itd. Isticao je one autore koje je vrijeme potvrdilo kao neosporne vrijednosti (M. Kraljević, B. Petrović, V. Kovačić). Matošev lik. prosudbe pisane su osjećajem i nervom pjesnika, impresionistički, no unatoč tomu vrlo obrazloženo.

BIBL.: *Slikarstvo na prošlogodišnjoj izložbi*, Nada (Sarajevo), 1901, 1; *Pariski saloni*, Vienac, 1903, 16; *Izložbene impresije. Treća jugoslavenska umjetnička izložba Saveza »Lade« u Zagrebu*, HS, 1908, 10; *Dojmovi s umjetničke izložbe*, ibid., 1909, 9–10; *Slikar Crnčić*, Savremenik, 1910, 4; *Povodom izložbe Medulića*, ibid., 1910, 11; *Slikar Miroslav pl. Kraljević*, ibid., 1913, 1; *O likovnim umjetnostima*, Sabrana djela, XI, Zagreb 1973.

LIT.: I. Zidić, Matoš i plastična umjetnost, Razlog, 1964, 5.

D. Hč.

MATOŠIĆ, Dragutin, arhitekt i urbanist (Split, 28. I. 1932). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1959. Od 1970. direktor je Urbanističkoga zavoda Dalmacije u Splitu. Autor je projekta za restauracije u Jurjevu kraj Senja, urbanističkoga rješenja stambenih zgrada i postaje na ist. obali gradske luke te urbanističkoga projekta za Građevinski školski centar u Splitu. Piše o urbanizmu u nas poslije II. svj. r.

BIBL.: *Problemi urbanizacije*, Urbs, 1966, 6; *Splitki urbanizam na pragu trećeg poslijeratnog decentija*, ibid., 1967, 7; *Splitki urbanizam uoči donošenja novog generalnog urbanističkog plana*, Arhitektura, 1971, 111–112; *25 godina prostornog planiranja u Dalmaciji*, Privreda Dalmacije, 1973, 3. R.

MATRIKULA BRATOVŠTINE SV. DUHA U TROGIRU, iluminirani rukopis iz 1428, čuva se u zbirci crkve Sv. Ivana u Trogiru. Slikar Blaž Jurjev izradio je veliku dvodijelnu minijaturu na zlatnoj pozadini. Prikazuje skupinu bratima koji kleče odjeveni u svijetle halje s kukuljicama na glavama. Pred njima kleči gastald u modroj halji. Okrenuti su prema simboličnoj slici Presvetoga Trojstva.

LIT.: B. Pecarski, Jedna trogirski minijatura XV stoljeća, Prilozi—Dalmacija, 1960. R.

MATRIKULE BRATOVŠTINA U DUBROVNIKU, naziv za dva rukopisa pisana na pergameni i iluminirana u Dubrovniku. Prvi je *Matrikula Sv. Duha i Sv. Spasitelja*, na kojoj su najstariji inicijali izvedeni 1348, a minijatura i noviji inicijali 1432. Na minijaturi su prikazani Krist na prijestolju, Sv. Antun pustinjač sa svinjom i Sv. Petar s ključevima. Inicijali i vinjete imaju biljne ornamente. Druga je *Matrikula Sv. Lazara*, iz XVI. st.; minijaturist je vjerojatno Pier Giovannijev iz Venecije. Na minijaturi su Raspeće, Bog Otac, Bl. Dj. Marija, vijenac anđeoskih glavic, Sv. Vlaho, Sv. Lazar i skupina bratima, sve u bogato ornamentiranomu renesansnome okviru. Matrikule se čuvaju u Historijskom arhivu u Dubrovniku.

LIT.: Minijatura u Jugoslaviji (katalog), Zagreb 1964.

R.